

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

مجموعه فیش مرثیه با موضوع ماه محرم الحرام

فیش شب چهارم

می خواست که او برهنه پا برگردد

شرمنده، شکسته، بی صدا برگردد

یک شب ز سپاه کوفیان مهلت خواست

تا حرّ به بهشت کربلا برگردد

محمدفخارزاده

آخرین وصیت مسلم بن عوسجه به حبیب بن مظاهر

ثُمَّ قَالَ لَهُ حَبِيبٌ لَوْ لَا أَنَّنِي أَعْلَمُ أَنِّي فِي الْأَثَرِ لَأَحْبَبْتُ أَنْ تُوصِيَنِي إِلَيَّ بِكُلِّ مَا
أَهَمَّكَ فَقَالَ لَهُ مُسْلِمٌ فَإِنِّي أَوْصِيكَ بِهَذَا وَ أَشَارَ إِلَى الْحُسَيْنِ فَقَاتِلْ دُونَهُ حَتَّى
تَمُوتَ فَقَالَ لَهُ حَبِيبٌ لَأَنْعَمَنَّكَ عَيْنًا ثُمَّ مَاتَ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ

حبيب به مسلم بن عوسجه گفت: «هر چند می‌دانم که من نیز به دنبال تو خواهم آمد، ولی دوست دارم در این لحظه آخر هر مطلب مهمی که در دل داری به من وصیت کنی.

شخصیت‌های مهم، لحظات آخر، عصاره و مهمترین دغدغه عمرشان را میگویند!

مسلم به او گفت: «من تو را به این شخص سفارش می‌کنم و به حسین «علیه‌السلام اشاره کرد و گفت: در راه او جهاد کن تا کشته شوی.
حبيب به او گفت: «بر دیده منت می‌پذیرم.» سپس از دنیا رفت

رضوان خدا بر او باد

برداشت‌ها:

توصیه خواستن و توصیه کردن هر دو پسندیده است

تَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ «یکدیگر را در راه نیکویی و تقوی یاری دهید.»

(مائده/۲)

این همان وصیتی است که اکثر شهدای ما در وصیت‌نامه‌هایشان از جناب

مسلم بن عوسجه آموختند و به ما سفارش کردند که

پشتیبان ولایت و در خط ولایت باشید؛ یعنی مهمترین مطلب برای آنها ولایت بوده است.

باید از مسلم و حبیب رفاقت را بیاموزیم. هر کدام از رفقا هم باید برای یکدیگر خوبی و عاقبت به خیری بخواهند. (در زمانه ما حاج قاسم و ابومهدی، نشان از حبیب و مسلم بن عوسجه داشتند)

آیا توبه من پذیرفته است؟

(جناب حر بن یزید ریاحی)

وَ أَنَا تَائِبٌ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَهَلْ تَرَى لِي مِنْ تَوْبَةٍ فَقَالَ الْحُسَيْنُ نَعَمْ يَتُوبُ اللَّهُ
عَلَيْكَ

حر ریاحی رضوان الله علیه عرضه داشت: من توبه‌کننده به سوی خدا هستم.

آیا راه بازگشتی برای من هست؟!

پس امام حسین علیه‌السلام فرمودند: بله خداوند تو را می‌بخشد.

برداشت‌ها:

اینجا می‌توان معنی این جمله زیارت جامعه را فهمید که:

«يَا وَلِيَّ اللَّهِ إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ذُنُوبًا لَا يَأْتِي عَلَيْهَا إِلَّا رِضَاكُمْ»

ای ولیّ خدا به درستی که بین من و خدای عزّ و جلّ گناहانی است که آنها را جز رضایت شما از بین نمی‌برد.

ما نیز این جمله را به زبان جاری کنیم که آقای من! حسین جان «هَلْ تَرَى لِي

مِنْ تَوْبَةٍ» برای من هم راه بازگشتی هست؟

بگوییم حسین جان «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ»؛ تو نیز بعد از توبه مرا دوست

داری؟

پایگاه جامع محتوایی هیأت

WWW.HEYAT.CO